

den ſamme ſom i Sorgen Frederikſens Brev", og det ſyntes det ærede Medlem at gøre et ret ſtort Nummer ud af. Det vilde ogſaa for mig have været mærkeligt, hvis Folkeſtingsmanden for Wro (Frederikſen) havde lagt nogen Vægt paa dette Punkt, men det ærede Medlem for Wro ſagde udtrykkelig: Det ſpiller aldeles ingen Rolle, det kan være, at jeg har bedt en anden Mand, en Rigsdagsmand eller et af Budene om at ſkrive de Sedler, jeg benægter ikke, at Sedlen er min, fordi jeg ikke har ſkrevet den ſelv. Hvis han havde benægtet det og ſagt: Hvis det ikke er min Haandſkrift, ſaa vedſender jeg mig ikke Sedlen, var det en anden Sag, men naar han ſiger, at det ingen Rolle ſpiller, ſynes jeg ikke, at der er noget ſom helſt mærkeligt i det omhandlede Forhold. Saa ſagde det ærede Medlem en Ting til, og det var: Ja, det er godt nok med dem, der bleve forhørte, og ſom have ſagt, at Sagen ingen Indſlydſe har haft paa deres Stemmegivning, men adſkillige kunne dog være bleve hjemme af denne Grund. Jeg ſtal tillade mig at oplyſe det ærede Medlem om, at i Sakſtøbing ſtemte denne Gang, for at bruge et populært Udtryk, alle, der overhovedet kunde krybe og gaa. Saa vidt jeg ved, mødte 85 pct. af Valgbeſolknin-gen, ſaa jeg tror ikke, at der er ret mange, der kunne være bleve hjemme. Til Slutning vil jeg da ſtaa faſt, at den Sigteſe, ſom er fremkommen under denne Sag for Falſk, for at have ſkrevet et falſt Brev, er der ikke noget ſom helſt om i nogen ſom helſt Henſeende; det indrømmes fra alle Sider i Udvalget. Jeg glæder mig overordentlig derover, fordi der er ſkrevet og talt ſaa meget om denne Sag i Landets Blade, og fordi der er mange Menneſter uden for denne Sal, der den Dag i Dag tror, at jeg har begaaet noget uhyre Slet i denne Sag. Hvis jeg havde begaaet noget Slet, hvis virkelig jeg eller Roſendahl havde forfalſket et Brev, da havde det ikke alene været ſlet, men uhyre dumt, det er nemlig oplyſt, at det eneſte Menneſke, ſom jeg har viſt Sedlen til, er ſelve Kaptajn Madſen, og hvis jeg havde forfalſket et Brev, var det dog en løjerlig Fornøjſe at viſe det til Manden ſelv og ſige: Her er ſaadan et Brev osv., det vilde der dog ikke have været Spor af Mening i. Jeg kan alſaa kun udtale min ſtore Glæde over, at Udvalgets Flertal er kommet til et ſaa klart og beſtemt Reſultat, at her foreligger ikke noget ſom helſt Falſum. Det ſkulde ſelvfølgelig glæde mig endnu mere, hvis det høje Tings Flertal vilde komme til det ſamme Reſultat, det vilde

være en Opvejning for mig og en Opvejning, ſom jeg i denne Sag har fortjent.

Reiſ: Det høje Ting vil ſikkert kunne forſtaa, at jeg finder det nødvendigt at gøre nogle enkelte Bemærkninger i Anledning af de ſaldne Udtalelſer. Over for den ærede Ordfører for Udvalget ſtal jeg kun tillade mig at bemærke, at det forekommer mig ret naturligt, at jeg har lagt en vis Vægt paa den af Valgbeſtyrelſen i Kredſen afgivne Erklæring om, at Stemmeafgivningen i Errindlev-Ølstrup Kommune har været ulovmedholdelig. Jeg ved ſelvfølgelig ganſke viſt, at det i dette Øjeblik og i ſidſte Inſtans er det høje Ting, der ſelv afgør, hvorvidt det finder, at Loven er fulgt i tilſtrækkelig Grad eller ikke. Men det forekommer mig at være en ret god Beſledning for Tinget her, naar det ſtal træffe ſin Afgørelſe, da at have liggende for ſig en Erklæring fra den paagældende Valgbeſtyrelſe, hvori den udtaler, at Fremgangsmaaden har været ulovmedholdelig. Det forekommer mig dernæſt, at den ærede Ordfører ikke har været ganſke retfærdig eller billig over for vor ſælles Kollega, Sagfører Roſendahl i Sagtøbing. Den ærede Ordfører forekommer mig at være noget for tilbøjelig til at ville ſkyde hele Skylden for, hvad der var paſſeret eller foretaget med diſe Sedler, over paa ham, medens derimod ingen Dadel i ſaa Henſeende ſkulde kunne ramme Modkandidaten, det ærede Medlem, ſom nys havde Ordet (Rørdam). I ſaa Henſeende forekommer det mig, at dette ærede Medlem ſtillede ſig langt retfærdigere og billigere. I ſine Udtalelſer fralagde han ingenlunde ſig den Del af Anſvaret, der maatte hvile paa ham for den Benyttelſe, der var gjort af Sedlerne. Ganſke viſt forholder det ſig ſaaledes, at iſølge Forhørene var det ikke Doktor Rørdam, men derimod Sagfører Roſendahl, ſom foreviſte Sedlerne, oplæſte og kommenterede dem; men det er udtrykkelig fremhævet i Forhørene, at den valgte Kandidat, ſom nys havde Ordet, var til Stede paa ſamtliche Møder, og han har ikke paa nogen Maade fundet, at der var paſſeret noget, der kunde foranledige ham til at gribe ind i den Benyttelſe, der ſom Agitation blev gjort af Valgsedlerne. Det er i Virkeligheden, forekommer det mig, ſaaledes, at man i Forhørene har meget vanſkeligt ved at ſtelne mellem, hvad den valgte Kandidat har foretaget, og hvad Sagfører Roſendahl har foretaget. Det er akkurat Forholdet mellem Celeſtin og Floridor. Den ærede Ordfører udtalte dernæſt med Henſyn til dette Valgtryk,